

Dva zájemci o starší auto vešli do autobazaru a začali si vybírat. Prodavač jim ochotně nabízel, ale jeden z nich vytáhl kartičku, na které bylo napsáno: „Jsme hluchoněmí, promiňte.“

Prodavač tedy vytáhl blok a stručně jim vypsál všechny přednosti každého auta, o které projevíli zájem. Nakonec se dohodli na malém milém volkswagenu. Pak s autem na zkoušku objeli blok domů a zdálo se, že se jim náramně líbí. Když ale vjeli zpátky do autobazaru, oba dva zavrtěli rozhodně hlavou. Prodavač načmáral na papír: „Proč vám nevyhovuje?“ Jeden z nich si papír vzal a napsal: „Chybí autorádio.“

Nadšený mladý kněz byl jmenován kaplanem v nemocnici. Jednoho dne procházel karty z příjmu a u jedné pacientky našel záznam, že je katolička. K tomuto údaji byla připojena podivná poznámka: „nechce návštěvu kněze, ledaže by upadla do bezvědomí.“

HLAS od Panny Marie 4/07, občasník farnosti Žarošice

Levi ztratil peněženku na dobročinném plese. Hned jak to zjistí, chopí se mikrofону a volá: „Dámy a pánové, ztratila se mi peněženka s pěti tisíci dolary. Dám tři sta dolarů tomu, kdo ji najde a dá mi ji.“ Ze sálu se ozve: „Já dám čtyři sta.“

Kolem synagogy se belhá muž o berlích. Vidí ho jeho přítel a udiveně se ptá: „Prosím tě, já jsem myslel, že už jsi dávno v pořádku. Vždyť jsi tu nehodu měl už před třemi roky. Ty berle ti naordinoval lékař?“ „Kdepak lékař, můj advokát!“

Zbožný David chodil každý den do synagogy a trávil tam celé hodiny. Zato jeho přítel Šmulik do synagogy ani nos nestrčil. Když bylo Davidovi sedmdesát, vešel jako obvykle do synagogy a začal se modlit: „Pane, copak jsem tě celý život neoslavoval? Nikdy jsem neudělal nic, o čem bych se s tebou nejdřív neporadil. Na světě není zbožnějšího člověka, než jsem já. A přesto jsem teď chudý, zatímco můj soused, ten darebák Šmulik, tak špatný věřící, že do synagogy jakživ nepřišel, za celý život se k tobě nemodlil, ani jednou nedal almužnu chudým, opíjí se, hraje hazard a chodí za ženskými, má takový majetek! Bože, já tě neprosím, abys ho potrestal, ale jen mi řekni, prosím tě, proč jsi na mne takový?“ Synagoga se zatřásla a ozval se mohutný hlas shůry: „Protože jediné, co celý život děláš, je, že si ustavičně na něco stěžuješ.“

ze židovských anekdot

HLAS od Panny Marie 1/09, občasník farnosti Žarošice

Nevěřím, ale mám dluh!

Na rušných Příkopech potká starý katecheta svou žačku, kterou už dobře dvacet let neviděl. Hlásí se k němu, šveholí, stala se z ní elegantní dáma. Zvolna se ubírají k Náměstí Republiky a vzpomínají... Katecheta zahne kolem Obecního domu ke kostelu sv. Josefa. V tu chvíli se mladá paní zastaví: „Dál s vámi nepůjdu. Já mám vůči němu dluh, ale nemám zrovna tolik peněz.“ „Komu co dlužíte?“ „Támhle svatému Tadeášovi.“ Kněz ustrne: „Ale paní Irenko, pokud vím - jste přece nevěřící?!“ „To jsem,“ odtuší paní Irena hrdě, „v Boha nevěřím, ale v Judu Tadeáše ano. Ano, jsem mu dlužna deset korun. No až jindy.“

Nejsem svěťice!

Rozmlouvám s mladou, příjemnou ženou o tom, jak máme žít podle evangelia. Najednou se dá do srdečného smíchu: „Ale já nejsem svěťice, velebný pane, a ani jí být nechci!“ „Jak tomu mám rozumět, paní Blázo?! Vy nechcete být spasena? Vy chcete žít v opaku věčné, pravé radosti? A tomu opaku říkáme peklo!?“ „Proboha!!! To ne, to ne.“

z knihy Františka Hobizala, Minipříběhy

HLAS od Panny Marie 2/08, občasník farnosti Žarošice

Říká Mojžíš na hoře Sinaj: „tvá přikázání jsou geniální, Pane, doufám, že jsi je nestáhl z internetu.“

Tři kněží diskutovali o správné pozici a postoji při modlitbě. Jeden řekl: „Měl bys klečet na kolenou se skloněnou hlavou, v bázni před všemohoucím.“ Druhý kněz promluvil a řekl: „Pamatujte na to, že jste byli stvořeni podle Božího obrazu. Pozice, ve které se máme modlit je stát s pohledem upřeným do nebe do Boží tváře a mluvit s ním jako dítě se svým otcem.“ Třetí řekl: „Já teda o těch pozicích moc nevím, ale tu nejkvalitnější modlitbu jsem se modlil hlavou dolů ve studni.“

„Pane, ty víš, že jsem slíbil zítra vypomáhat v církvi. ...ale je ten super fotbalový zápas... Tak já si hodím mincí a jestli chceš, abych šel pomáhat, ať padne orel.“ (padl orel). „Ehm, dobře. Tak ať padne hlava“ (padla hlava). „Ok, Pane, jestli vážně mám zahodit ty strašně drahé lístky na fotbal, ať teď u mě doma během dvou vteřin (crrrr), ... zazvoní telefon...“ „Dobře, Pane, jestli nemám na ten zápas jít a pomáhat církvi, ať sem teď hned přijde obrovský slon.“ (za dveřmi je slyšet řev slona),a co slon na kole?!? (cillilink...)